

Міністерство освіти і науки України
Донбаська державна машинобудівна академія (ДДМА)

ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ПОЛІТИКИ

**Методичні вказівки
до виконання курсових робіт**

для студентів спеціальності 052 «Політологія»

Затверджено
на засіданні методичної ради
Протокол № від

Краматорськ
ДДМА
2021

Загальна теорія політики : методичні вказівки до виконання курсових робіт для студентів спеціальності 052 «Політологія» / уклад.: Болотіна Є. В., Кваша О. П. – Краматорск : ДДМА, 2021. – 27 с.

Методичні вказівки містять загальні вимоги до структури курсової роботи, до виконання її основних розділів та оформлення, тематику курсових робіт та процедуру вибору теми, організацію процесу підготовки та порядок захисту.

Укладачі:

Є. В. Болотіна, доц.,
О. П. Кваша, доц.

Відп. за випуск Є. В. Болотіна, доц.

ЗМІСТ

Вступ	4
1 Загальні положення про виконання курсових робіт	5
2 Послідовність виконання роботи	6
3 Підготовчий етап роботи	7
4 Робота над текстом курсової роботи	8
5 Заключний етап роботи над курсовою роботою	9
6 Правила оформлення роботи	10
7 Правила цитування та посилання на використані джерела	13
8 Порядок захисту курсової роботи	14
9 Критерії та шкала оцінювання курсової роботи	15
10 Тематика курсових робіт та принцип та принцип вибору теми курсової роботи	16
Додаток А	20
Додаток Б	21
Додаток В	22
Додаток Г	23
Додаток Д	25
Додаток Е	26

ВСТУП

Розбудова демократичної незалежної держави, інтеграція її у світове співтовариство, реформи та зміни в усіх ланках суспільного життя потребують клопіткої теоретичної роботи щодо розробки актуальних суспільно-політичних проблем, розвитку і вдосконалення культури всього соціуму. За цих умов зростає роль системи політичної науки й освіти, як невід'ємних складових політичної організації суспільства. Політологи – спеціалісти нової генерації, що покликані надавати компетентну політологічну, інформаційно-аналітичну, консультативну, просвітницьку та іншу допомогу установам, організаціям і широким верствам населення; забезпечувати гуманізацію соціокультурного середовища, підвищувати ефективність процесу соціалізації, формувати політичну свідомість і політичну культуру українського соціуму.

Загальна теорія політики – це наука про політику і про людей у політиці. Що являє собою політика і що привертає до неї увагу людей? Чому влада, ніби невидимий магніт, притягує до себе лише певні категорії особистостей? Привабливою є протиріччя поведінки особистості в політиці. А політичне лідерство, увінчане визнанням нації, несучи відчутні плоди й вагомі зрушення в соціальному житті, не залишає байдужим жодний допитливий розум.

Навчальна дисципліна «Загальна теорія політики» покликана сприяти подоланню стереотипних уявлень про політику як арену боротьби, протистояння, виникнення конфліктів й утвердженню в суспільній свідомості її розуміння як засобу інтегрування інтересів соціальних суб'єктів, прагнення до миру, соціальної та національної злагоди, консенсусу. Вивчення курсу «Загальна теорія політики» формує у студентів систему логічно завершених базових знань про політику, адекватних їм умінь та навичок.

Завдання курсової роботи з «Загальної теорії політики» – прищепити студентам навички самостійної праці (робити огляд наукової літератури, аналізувати різні підходи, формулювати власні висновки).

1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

Курсова робота – це самостійне навчально-наукове дослідження здобувача вищої освіти, яке виконується з певного курсу або з окремих його розділів.

Згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України курсова робота виконується з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних здобувачами вищої освіти в процесі навчання, та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання.

Виконання курсової роботи передбачає вироблення навичок самостійної роботи з джерелами й науковою літературою, оволодіння методикою досліджень, допомагає здобувачеві вищої освіти систематизувати отримані теоретичні знання з вивченої дисципліни, перевірити якість засвоєння знань. Уже ця перша творча спроба надає змоги виявити здатність здобувача вищої освіти самостійно осмислити проблему, творчо та критично її дослідити; розвиває вміння збирати, систематизувати і аналізувати джерела та літературу; застосовувати отримані знання при вирішенні практичних завдань; формулювати висновки, пропозиції й рекомендації з предмета дослідження.

Тематика курсових робіт, яка затверджується на засіданні кафедри, має відповідати завданням навчальної дисципліни і тісно пов'язуватися з практичними потребами конкретного фаху. Вона затверджується на засіданні кафедри.

Виконання курсових робіт визначається навчальним планом підготовки фахівців. Захист курсових робіт відбувається на засіданні кафедри, по якій виконувалася робота, згідно із затвердженням на засіданні кафедри графіком.

Виконання курсових робіт спрямоване на досягнення таких цілей: ґрунтовне засвоєння необхідного теоретичного матеріалу та закріплення навичок дослідницької роботи згідно з завданням наукового керівника; уміння використовувати отримані знання в конкретній ситуації; уміння теоретично обґрунтувати отримані результати; здатність чітко формулювати результати та робити з них висновки; грамотно, без помилок, написати текст роботи відповідно до правил оформлення наукової документації; уміння логічно побудувати доповідь, захистити сформульовані положення та висновки; проявити здібності до самостійного пошуку розв'язання досліджуваної проблеми.

Типова структура курсової роботи має бути такою: титульний аркуш; зміст; перелік умовних позначень (якщо необхідно); вступ; 2–3 розділи (у кожному – 2–3 підрозділи), що розкривають зміст проблеми та показують досвід практичної / прикладної роботи; висновки; список використаної літератури; додатки у разі потреби. Загальний обсяг основної частини курсової роботи становить 25–40 сторінок.

2 ПОСЛІДОВНІСТЬ ВИКОНАННЯ РОБОТИ

Раціонально організувати роботу над курсовим проектом, правильно розподілити свій час, спланувати його, глибоко і своєчасно розробити вибрану тему допоможе алгоритм написання курсової роботи. Він дисциплінує виконавця, лімітує термін, відведений на вибір теми, підбір та аналізування літератури за темою дослідження, написання, оформлення і захист курсової роботи. Виконання курсової роботи відбувається відповідно до графіка, що затверджений кафедрою та деканатом. Процес роботи над дослідженням поділяється на три основні етапи: підготовчий; етап роботи над змістом; заключний етап.

3 ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП РОБОТИ

Етап починається з вибору теми курсової роботи, її осмислення та обґрунтування. Перевага надається темі, при розробці якої здобувач вищої освіти може виявити максимум особистої творчості та ініціативи. При виборі теми слід врахувати кілька моментів. Перш за все це актуальність дослідження (як наукова, так і суспільна). Наукову актуальність визначають ступінь опрацювання вченими цієї теми, наявність дискусій з основних питань теми, продуктивність тих методологічних засад, на яких велась її розробка.

Суспільна актуальність пов'язана з можливістю використання історичного досвіду в сучасних умовах для вирішення гострих питань сьогодення. Серед чинників, які впливають на хід опрацювання теми і мають зумовити її вибір дослідником, – наявність відповідної джерельної бази (законодавчих актів, документів, виступів, статистичних матеріалів, матеріалів преси, повідомлень ЗМІ тощо). При з'ясуванні об'єкта, предмета і мети дослідження необхідно зважати на те, що між ними і темою курсової роботи є системні логічні зв'язки.

Об'єкт дослідження – це частина об'єктивної реальності, яка на цьому етапі стає предметом практичної і теоретичної діяльності людини як соціальної істоти (суб'єкта).

Предмет дослідження є таким його елементом, який включає сукупність властивостей і відношення об'єкта, опосередкованих людиною (суб'єктом) у процесі дослідження з певною метою в конкретних умовах.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також з його кінцевим результатом і шляхом його досягнення.

Кінцевий результат відображає очікуваний від виконання позитивний ефект, який формулюється двоступенево: перша частина у

вигляді суспільної корисності; друга у вигляді конкретної користі, віднесеної до основного предмета дослідження.

Поставлена мета дослідження дозволяє визначити завдання дослідження.

4 РОБОТА НАД ТЕКСТОМ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Починається з вивчення та конспектування літератури за темою курсової роботи. Вивчення літератури треба починати з праць, де проблема відображається в цілому, а потім перейти до вузких досліджень. Конспектуючи матеріали, слід постійно пам'ятати тему курсової роботи, щоб виписувати тільки те, що має відношення до теми дослідження. Після конспектування матеріалу необхідно перечитати його знову, щоб склалося цілісне уявлення про предмет вивчення. Правильна та логічна структура курсової роботи це запорука успіху розкриття теми. Процес уточнення структури складний і може тривати протягом усієї роботи над дослідженням. Проаналізований та систематизований матеріал викладається відповідно до змісту у вигляді окремих розділів і підрозділів (глав і параграфів).

Кожний розділ (глава) висвітлює самостійне питання, а підрозділ (параграф) – окрему частину цього питання. Тема має бути розкрита без пропуску логічних ланок, тому починаючи працювати над розділом, треба визначити його головну ідею, а також тези кожного підрозділу. Щодо кожного розділу (глави) роботи необхідно зробити висновки, на основі яких формулюють висновки до всієї роботи в цілому.

5 ЗАКЛЮЧНИЙ ЕТАП РОБОТИ НАД КУРСОВОЮ РОБОТОЮ

На цьому етапі передбачається написання здобувачем вищої освіти вступу та висновків до курсової роботи, оформлення списку літератури та додатків, редагування тексту, його доопрацювання з урахуванням зауважень наукового керівника, підготовка роботи до захисту.

Вступ. Вступ доцільно писати після того, як написана основна частина курсової роботи. У вступі обґрунтовується *актуальність теми*, що вивчається, її практична значущість; визначаються *об'єкт, предмет, мета і завдання* дослідження; розглядаються *методи*, за допомогою яких проводилось дослідження; розкривається структура роботи, її основний зміст. Якщо здобувач вищої освіти вирішив не торкатися деяких аспектів теми, він повинен зазначити про це у вступі. Обов'язковою частиною вступу є *огляд літератури* за темою дослідження, до якого включають найбільш цінні, актуальні роботи (15–25 джерел). Огляд має бути систематизованим аналізуванням теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг та недоліків опрацьованих праць, які доцільно згрупувати таким чином: роботи, що висвітлюють історію розвитку проблеми, теоретичні роботи, які повністю присвячені темі, потім ті, що розкривають тему частково. Закінчити огляд треба стислим висновком про ступінь розкриття в літературі основних аспектів теми.

Основна частина курсової роботи. Найчастіше спочатку в основній частині курсової роботи викладаються основні теоретичні положення з досліджуваної теми, а потім конкретний текстовий чи емпіричний матеріал (залежно від курсу, на якому виконується курсова робота), що аргументовано підтверджує викладену теорію. Як правило, основна частина складається з декількох розділів, як мінімум, двох. У курсовій роботі досить поділити основну частину на 2–3 розділи. Розділи повинні бути приблизно однакові за розміром, як за структурним розподілом, так і

за обсягом матеріалу. Загальний обсяг основної частини курсової роботи – 25–40 сторінок.

Висновки є логічним завершенням курсової роботи. Головна їх мета – підсумки проведеної роботи. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій. Дуже важливо, щоб вони відповідали поставленим завданням.

Список використаної літератури складається на основі робочої картотеки і відображає обсяг використаних джерел та ступінь вивчення досліджуваної теми. Список повинен містити бібліографічний опис джерел, використаних студентом під час роботи над темою. Завершуючи написання курсової роботи, необхідно систематизувати ілюстративний матеріал. Ілюстрації можна подавати у тексті або оформляти у вигляді додатків. Усі додатки повинні мати алфавітну нумерацію та назви, що відповідають їхньому змісту. Нумерація аркушів з додатками продовжує загальну нумерацію сторінок основною тексту роботи. Літературне оформлення курсової роботи є важливим елементом її виконання і одним із багатьох чинників, на які зважає комісія при оцінюванні під час захисту. Передусім звертається увага на змістовний аспект викладу матеріалу (логічність і послідовність, повнота і репрезентативність, тобто широта використання наукових джерел, загальна грамотність та відповідність стандартам і прийнятим правилам), а також на текст роботи, список літератури і додатки, на зовнішнє оформлення титульного аркуша.

6 ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ

Курсову роботу виконують на комп'ютері і друкують з одного боку аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм) з використанням шрифтів текстового редактора Word Time New Roman кегля 14 з полуторним

міжрядковим інтервалом 28–30 рядків на сторінці (у друкованому рядку – до 60 знаків з проміжками між словами включно). Зразок структури й оформлення плану курсової роботи подано в додатку Г. Абзацні відступи дорівнюють 5 знакам. Мінімальна висота шрифту – 1,8 мм. Можна також використати папір форматів у межах від 203x288 до 210x297 мм. Текст роботи потрібно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: лівий – не менше 25 мм; правий – не менше 10 мм; верхній – не менше 20 мм; нижній – не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, чорного кольору, середньої жирності. Щільність тексту курсової роботи повинна бути однаковою.

Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів (§) друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Відстань між заголовком та текстом повинна дорівнювати 3–4 інтервали. Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки. Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів (§), пунктів, рисунків, таблиць подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою роботи є титульний лист (дод. А), який включають до загальної нумерації сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці, або сторінки нумерують арабськими цифрами знизу у правому кутку. Отже, першою сторінкою, де стоятиме цифра, буде «Зміст» (дод. В). Номер розділу ставиться після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи (§) нумерують у

межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу не повинна стояти крапка, наприклад: 2.3 (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж порядку йде заголовок підрозділу.

Якщо в роботі зустрічаються ілюстрації, фотографії, креслення, схеми, карти, таблиці, їх потрібно подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці (при цьому їх включають до загальної кількості сторінок). Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють. Наприклад: Таблиця (номер). Таблицю розміщують таким чином, щоб її можна була читати без повороту переплетеного блоку роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою. Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: «Рис. 1.2» (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Додатки подають після списку використаних джерел, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті роботи.

Кожен додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток ...» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки (за винятком Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ђ).

7 ПРАВИЛА ЦИТУВАННЯ ТА ПОСИЛАННЯ НА ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого тексту слід наводити цитати. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст. Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться у тій графічній формі, у якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, на кінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладенні думок інших авторів своїми словами), що надає значної економії тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок, коректним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело;

д) цитування не повинне бути ні надмірним, ні недостатнім, бо і те і інше знижує рівень наукової праці: надмірне цитування створює враження компілятивності праці, а недостатнє – знижує наукову цінність викладеною матеріалу;

е) якщо автор роботи, наводячи цитату, виділяє у ній деякі слова, робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора роботи, а вісь текст застереження вміщується у круглій дужці.

Посилання на використані джерела є неодмінною рисою політичних досліджень. Правильно оформити посилання студент повинен вміти вже з перших курсових робіт. Посилання слід робити при цитуванні джерела чи думки дослідника, при вказівці на якесь важливе свідчення джерела, при запозиченні положень, використанні фактичного матеріалу, результатів досліджень інших авторів, посилань на досвід.

Є кілька способів посилань, але здобувачі вищої освіти використовують такий: наскрізна нумерація посилань – при цьому посилання на джерела подаються у квадратних дужках, наприклад: [1, с. 50], де 1 – номер у списку джерел та літератури, а 50 – сторінка, з якої взято цитату чи інші дані. Самі джерела подаються в кінці роботи (дод. Г, Д, Е).

У посиланні обов'язково зазначається: а) для монографії – прізвище та ініціали авторів, причому ініціали розташовуються після прізвища; назва монографії без лапок; місце видання; видавництво; рік видання; загальна кількість сторінок монографії; б) для статті – прізвище, ініціали автора; назва статті; назва журналу чи збірника; рік видання; номер журналу; сторінки, на яких розміщено цю статтю (тобто перша і остання сторінка статті).

8 ПОРЯДОК ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсової роботи проводиться відповідно до графіка, затвердженого науковим керівником, в присутності комісії у складі

керівника та двох-трьох членів кафедри. Для захисту роботи відводиться не більше 15 хвилин. Після доповіді члени комісії можуть ставити додаткові запитання за темою курсової роботи.

Результати захисту курсової роботи визначаються оцінками згідно зі шкалою оцінювання, з урахуванням якості виконання всіх частин курсової роботи та рівня її захисту.

Оцінка за курсову роботу заноситься до залікової книжки здобувача вищої освіти та до екзаменаційної відомості. Здобувач вищої освіти, який на захисті курсової роботи отримав незадовільну оцінку, допускається на повторний захист, тільки після виконання нового завдання.

9 КРИТЕРІЇ ТА ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Критерії оцінювання курсової роботи затверджуються кафедрою та відображаються у Листі оцінювання. При цьому загальна кількість балів за виконання курсової роботи – 60, за відповіді членів комісії під час захисту – 40. Результати захисту курсової роботи оцінюються за національною шкалою та шкалою ЄКТС (табл. 1).

Таблиця 1

Сума балів	Шкала ЄКТС	Національна шкала
90–100	A	відмінно
81–89	B	добре
75–80	C	
65–74	D	задовільно
55–64	E	
35–54	FX	незадовільно з можливістю повторного захисту
0–34	F	незадовільно з обов'язковим повторним написанням роботи

У випадку отримання здобувачем вищої освіти під час захисту курсової роботи оцінки «незадовільно» (FX, F) рішенням кафедри йому може бути запропонована нова тема і новий термін виконання курсової роботи. Здобувачі вищої освіти, які без поважної причини не подали курсову роботу у визначений термін або не захистили її, вважаються такими, що мають академічну заборгованість.

10 ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ ТА ПРИНЦИП ВИБОРУ ТЕМИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

1. Роль політичних партій у розвитку демократії.
2. Опозиція як індикатор демократичного суспільства і правової держави.
3. Особа і держава: проблема взаємовідносин у демократичному суспільстві.
4. Політичний плюралізм: джерела, сутність, прояви.
5. Громадянське суспільство та його взаємодія з політичною системою суспільства.
6. Сучасні теорії демократії: порівняльний аналіз.
7. Концепція модернізації як теоретична модель інтерпретації політичного розвитку.
8. Групи тиску в політичній системі суспільства.
9. Політична культура як інтегральна характеристика процесу державотворення.
10. Основні різновиди авторитарних режимів у сучасному світі.

11. Українська національна ідея в контексті державотворчого процесу.
12. Індивідуальні риси політика та стиль лідерства в процесі прийняття управлінських рішень.
13. Плюралістична модель демократії.
14. Політична культура і політична традиція.
15. Побудова ідеологічних міфів у масовій свідомості.
16. Засоби масової інформації/комунікації України в умовах політичної трансформації суспільства.
17. Теорія еліт в українській суспільно-політичній думці.
18. Роль національної політичної еліти в Українському державотворенні.
19. Роль та місце політичної ідеології в суспільствах перехідного типу: політологічний аналіз.
20. Розбудова громадянського суспільства в Україні 2004–2019 рр.
21. Особливості політичного впливу ЗМІ на громадську думку.
22. Парламентаризм в Україні: сутність та проблеми становлення.
23. Парламентська відповідальність уряду: світовий та український досвід.
24. Партійна система в умовах модернізації суспільства: світовий досвід і Україна.
25. Політична свідомість: суть та умови її формування в процесі державотворення в Україні.
26. Політична соціалізація школярів в умовах трансформації українського суспільства.
27. Політична структуризація в умовах становлення громадянського суспільства в Україні.

28. Політичні об'єднання України: стан, тенденції і перспективи розвитку.
29. Політичні партії сучасної України: аналізування ідеологічних орієнтацій.
30. Політичні технології як чинник демократичного розвитку суспільства.
31. Поняття, типологія та причини виникнення тоталітаризму.
32. Популізм у політичному житті суспільства.
33. Правляча еліта України: сутність, особливості й протиріччя формування та функціонування.
34. Регіональний фактор у політичному процесі України.
35. Розвиток виборчої системи України: політологічний аналіз.
36. Роль та місце політичних ідеологій в суспільствах перехідного типу: політологічний аналіз.
37. Соціальна справедливість як об'єкт політологічного дослідження.
38. Соціальна держава: еволюція ідеї, сутність та перспективи становлення в сучасній Україні.
39. Соціально-політичний устрій українського суспільства (концепція Д. Донцова).
40. Соціально-політичні аспекти ефективності управлінської діяльності: теоретико-методологічний аналіз.
41. Соціально-політичні фактори трансформації етнічної самосвідомості українців другої половини ХХ ст.
42. Соціокультурний чинник політичної трансформації в Україні.
43. Засоби масової інформації України в умовах політичної трансформації суспільства.

44. Сталінізм як різновид тоталітаризму: історичний та політологічний аспекти.
45. Становлення правової держави в Україні: політологічний аналіз.
46. Статус національних меншин: український та міжнародний досвід.
47. Сутність і особливості унітарного та федерального державно-територіального устрою: політологічний аналіз.
48. Сутність та основні засади концепції української державності В. Липинського.
49. Теорії демократії в сучасній американській політичній науці.
50. Теорія еліти в українській суспільно-політичній думці.
51. Теорія політики і політична діяльність: проблеми взаємозв'язку, розробки і застосування інноваційних технологій в сучасній Україні.
52. Тоталітарна держава: еволюція політичних режимів у міжнародному контексті.
53. Тоталітарні режими ХХ століття: системний аналіз нацистської моделі (1933–1945).
54. Роль преси у виборчому процесі України.
55. Формування політичної культури українського суспільства: проблеми й перспективи розвитку.

Додаток А
Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ
Кафедра філософії та суспільно-політичних наук

КУРСОВА РОБОТА

з дисципліни «Загальна теорія політики»

**РОЗПОДІЛ ВЛАДИ: ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ КОНЦЕПЦІЇ
ТА СУЧАСНА ПРАКТИКА**

Виконавець: студент групи ПЛ-19-1
здобувач вищої освіти за
спеціальності 052 «Політологія»
АКІМОВ К.М.

Науковий керівник:
к. п. н., доц., каф. ФСПН
КВАША О.П.

Національна шкала _____
Кіл-ть балів _____ оцінка ECTS _____

Члени комісії: _____ / _____
_____ / _____

Краматорськ 2020

Додаток Б

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНБАСЬКА ДЕРЖАВНА МАШИНОБУДІВНА АКАДЕМІЯ
Кафедра філософії та суспільно-політичних наук

Завдання на курсову роботу здобувачеві вищої освіти групи _____,
за спеціальністю 052 «Політологія»

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема: _____
2. Строк здачі курсової роботи не пізніше _____ 202__ р.
3. Зміст курсової роботи:

Графік підготовки курсової роботи

Етап роботи	Дата або період виконання	Відмітка про виконання, %
Вибір теми та узгодження плану роботи		
Вивчення літератури та збір фактичного матеріалу		
Узгодження остаточного плану роботи		
Надання чернетки роботи на перевірку		
Доопрацювання тексту відповідно до зауважень та оформлення роботи		
Надання роботи до рецензії		
Робота над зауваженнями й підготовка до захисту		
Захист курсової роботи		

Дата видачі завдання « _____ » _____ 202__ р.

Керівник курсової роботи _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

Завдання прийняв до виконання _____
(підпис ЗВО) (прізвище, ініціали)

Додаток В
Зразок змісту курсової роботи

ЗМІСТ

ВСТУП	3
1 ТЕОРЕТИКО–КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗПОДІЛУ ВЛАДИ	6
1.1 Теоретичні характеристики концепції розподілу влади	6
1.2 Принципи розподілу влади у творах Дж. Локка	9
1.3 Обґрунтування ідей щодо розподілу влади у роботах Ш. Монтескьє	12
2 ПРАКТИКА РОЗПОДІЛУ ВЛАДИ У КРАЇНАХ ДЕМОКРАТІЇ	16
2.1 Механізми розподілу влади за Конституцією США	16
2.2 Правове оформлення та практика розподілу влади в країнах Західної Європи	22
3 РОЗПОДІЛ ВЛАДИ У ПОЛІТИЧНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ	28
3.1 Розподіл влади за Конституцією України	28
3.2 Практична реалізація принципу розподілу влади в Україні	34
ВИСНОВКИ	40
ПЕРЕЛІК ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ	43
ДОДАТКИ	47

Додаток Г

Приклади оформлення бібліографічного опису в списку джерел, який наводять у роботі

Залежно від характеру роботи авторам пропонується на вибір 3 варіанти розташування бібліографічних записів у списках: АЛФАВІТНЕ, ХРОНОЛОГІЧНЕ ТА ТЕМАТИЧНЕ.

Алфавітне розташування літератури

Бібліографічні записи розміщують чітко за алфавітом прізвищ та ініціалів авторів або перших слів назв за принципом «слово за словом». У назвах, що починаються з прийменників чи артиклів, останні розглядаються як окремі слова. Тобто бібліографічний запис «До питання...» буде стояти в бібліографічному списку раніше від бібліографічного запису «Документи...».

Основні правила **алфавітного** розміщення бібліографічних записів:

- при збігу першого слова назви – за алфавітом другого слова і так далі;
- праці одного автора – за алфавітом першого слова назви окремих творів;
- при збігу прізвищ та ініціалів авторів – за алфавітом праць;
- різними мовами – спочатку українською (російською) мовою чи мовами з кириличним алфавітом, потім мовами з латинською графікою.

Хронологічне розташування літератури

Описи документів розміщують за хронологією їхнього опублікування (написання). Хронологічне розміщення бібліографічних записів часто застосовують у бібліографічних списках використаної літератури та в тематичних списках, що включають офіційні матеріали або перелік праць одного автора.

Бібліографічні описи документів, опублікованих (написаних) в одному році, розміщують в алфавітному порядку. У деяких випадках вони можуть розміщуватися в зворотно-хронологічному порядку – від останніх публікацій до перших. Хронологічне розміщення бібліографічних записів дозволяє показати динаміку розвитку напряму науки, діяльності вченого, наукової школи.

Тематичне розташування літератури

Тематичне розміщення бібліографічних записів у бібліографічних списках рекомендується:

- для великих за обсягом бібліографічних списків за певними темами, що цікавлять споживача інформації;
- для невеликих за обсягом рекомендаційних списків;
- коли бібліографічні записи доцільно згрупувати відповідно до структури видання (розділів, глав, параграфів тощо).

Основні правила тематичного розміщення бібліографічних записів:

- бібліографічні записи при книжному та при статейному бібліографічному списку групують за тематичними розділами в їхній логічній послідовності та співвідношенні: бібліографічні описи документів за певною темою чи проблемою виокремлюють в самостійні рубрики;
- усередині кожної рубрики найчастіше бібліографічні записи розміщують за алфавітом прізвищ авторів або перших слів назви;
- можливе розміщення бібліографічних записів за видами та типами видань: книги, статті, офіційні видання, довідники, підручники.

Додаток Д

Типові приклади бібліографічного опису

Таблиця Д.1

Два автори	Бокало Н., Трохимчук С. Проблеми і перспективи демократизації в країнах Центрально-Східної Європи (на прикладі Вишеградської четвірки) / Наталя Бокало, Степан Трохимчук. – Львів, 2000. – 68 с.
Три автори	Герасимчук Т., Киридон А., Троян С. Концептуальні основи теорії політики: навч. Посібник. – Рівне : видавець Зень О. М., 2008. – 307 с.
Без загальної назви	Східне партнерство ЄС: додаткові можливості для євроінтеграції України / [І. Ф. Газізуллін та ін.] ; за ред. В. Мартинюка. EU's Eastern Partnership: Additional Possibilities for European Integration of Ukraine / [I. Gazizullin et al.] ; ed. by V. Martyniuk. К.: Агентство "Україна", 2009. 80 с.
Збірники наукових праць	Бондаренко М.І. Облік інтелектуального капіталу: сучасний стан і перспективи розвитку: зб. наук. пр. – Х.: ХІБМ, 2008. – 190 с.
Словники	Яценко І. Польсько-українсько-російський словник юридичної термінології: близько 30 тис. сл. і словосполучень: близько 1 тис. скорочень / Ігор Яценко; під заг. ред. С. Яценка. – К.: Консультант, 2007. – 670 с.
Бібліографічні покажчики	Систематичний покажчик дисертацій, наявних у фонді Науково-технічної бібліотеки ім. проф. Г.І. Денисенка НТУУ "КПІ" (1972–2002 рр.) / [уклад. З.Д. Стерехова; ред. В.Г. Дригайло] ; Нац. техн. ун-т України "Київ. політехн. ін-т", Наук.техн. б-ка. К.: НТУУ "КПІ", 2008. – 420 с
Нормативні документи	Заболодько В.М. Медична статистика: зб. нормат. док. – К.: МНІАЦ мед. статистики; Медінформ, 2006. – 459 с.: табл.
Дисертації	Акимішин О.І. Методи та засоби зменшення обсягів даних триангуляційного опису об'єктів комп'ютерної томографії : дис... канд. техн. наук: 05.13.05 / Акимішин Орест Ігорович. – Львів, 2008. – 163 с.: іл. Бібліогр.: арк. 125–134.
Автореферати дисертацій.	Лесняк В. Ю. Трансформація системи владних інститутів в Іспанії при переході від франкізму до демократії: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. політ. наук: спец. 23.00.02 «Політичні інститути та процеси». – Чернівці, 2008. – 20 с.
Законодавчі документи	Закон України «Про основи національної безпеки України». <i>Відомості Верховної Ради</i> . 2003. – № 39. – С. 351.
Статистичні видання	Осауленко О.Г. Статистичний щорічник України за 2015 рік. <i>Державний комітет статистики України</i> – К.: Українська енциклопедія, 2016. – 624с.
Електронні ресурс	Костенко Л.Й., Чекмарьов А.О., Бровкін А.Г., Павлуша І.А. Бібліотека і доступність інформації у сучасному світі: електронні ресурси в науці, культурі та освіті: (підсумки 10-ї Міжнар. конф. «Крим-2003») <i>Бібліотечний вісник</i> 2003. – № 4. – С. 43. – URL.: http://www.nbuv.gov.ua/articles/2003/03klinko.htm .

Додаток Е

Перелік літературних джерел

1. Герасимчук Т.Ф. Загальна теорія політики: навчальний посібник / Т.Ф. Герасимчук, А.М. Киридон, С.С. Троян. – К., 2017. – 266 с.
2. Герасимчук Т.Ф. Методичні рекомендації до написання курсових робіт для студентів II–IV курсів спеціальності 6.040301 Політологія. – Рівне: РДГУ, 2014. – 35 с.
3. Еко У. Як написати дипломну роботу: Гуманітарні науки / Умберто Еко / пер. за ред. О. Глотова. – Тернопіль: Мандрівець, 2007. – 224 с.
4. Єріна А.М. Методологія наукових досліджень: навчальний посібник / А. М. Єріна, В.Б.З ахожий, Д.Л. Єрін. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 212 с.
5. Жалоба І.В. Основи наукового дослідження: навчально-методичний комплекс / І.В.Жалоба. – К.: КиМУ, 2006. – 23 с.
6. Іваницька О.П. Методичні рекомендації до виконання і захисту випускних кваліфікаційних робіт / О.П.Іваницька, І.В.Жалоба. – К.: КиМУ, 2006. – 30 с.
7. Іванов М.С. Загальна теорія політики: навчально-методичні матеріали. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. П. Могили, 2003. – 140с.
8. Методичні рекомендації щодо складання списку використаної літератури / Мельник Н.А., Устіннікова О.М. – К.: НТБ ім. Г.І.Денисенка, 2010. – 23 с.
9. Нові інформаційні технології в наукових дослідженнях: програма для аспірантів. – К.: ВПЦ Київський університет, 2012. – 35 с.
10. Постоловський Р.М. Основи наукових досліджень. Опорний конспект лекцій / Р.М.Постоловський, Є.Б.Тихомирова. – Рівне: РІС КСУ, 2004.

11. Рябов С.Г. Основи теорії політики / С.Г.Рябов, М.В.Томенко. – К.: Тандем, 1996. – 192 с.
12. Юськів Б.М. Методичні поради до виконання кваліфікаційної роботи магістра за спеціальністю 8.030404 Міжнародна інформація / Б.М.Юськів. – Рівне: РІС КСУ, 2007. – 33 с.
13. Ярош Б.О. Загальна теорія політики: навч. посібник для студ. спец. «Політологія» вищ. навч. закладів / Б.О.Ярош, О.Б.Ярош. – Луцьк: РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2005. – 240 с.
14. Оформити джерело за вимогами можна на сайті: <http://vak.in.ua>

Навчальне видання

ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ПОЛІТИКИ

**Методичні вказівки
до виконання курсових робіт**

для студентів спеціальності 052 «Політологія»

Укладачі: БОЛОТІНА Євгенія Валеріївна,
КВАША Олександр Павлович

Редагування та комп'ютерне верстання І. І. Дьякова

64/2020. Формат 60 x 84/16. Ум. друк. арк. 1,63.
Обл.-вид. арк.. 0,85. Тираж 50 пр. Зам. №

Видавець і виготівник

Донбаська державна машинобудівна академія
84313, м. Краматорськ, вул. Академічна, 72.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 1633 від 24.12.2003